

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเครือข่ายนครัญญู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

MANAGEMENT OF THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM IN THE
NAKHON THANYA SCHOOL NETWORK UNDER THE PATHUM THANI
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

ศุจินธร ทอดอาจ

Sujintorn Thordart

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Master's degree student Education Administration Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: Sujintorn Thordart@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายนครัญญู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 และ(2) เพื่อเปรียบเทียบการ ประเมินแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเครือข่ายนครัญญู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การวิจัยนี้เป็นการ วิจัยเชิงสำรวจ ประชากรประกอบด้วย ครูเครือข่ายนครัญญู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 244 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูในกลุ่มเครือข่ายนครัญญู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 148 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน และดำเนินการสุ่ม แบบสุ่มชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัย พบว่า (1) ผลการวิจัย พบว่า (1) การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายนครัญญู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และ (2) ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน และมี ประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายนครัญญู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครือข่ายนครัญญู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) To study the level of management of the student care and support system of educational institutions in the Nakhon Thanya Network under the Prathum Thani Primary Educational Service Area Office, Area 2, and (2) to compare the evaluation of the guidelines for the management of the student care and support system of educational institutions in the Nakhon Thanya Network under the Prathum Thani Primary Educational Service Area Office, Area 2, classified by (1) educational level and (2) work experience.

This research methodology was a survey research. The population consisted of 244 teachers in the Nakhon Thanya Network under the Prathum Thani Primary Educational Service Area Office, Area 2. The sample group comprised 148 teachers from the same population, determined by using the Krejcie and

Morgan table and selected through stratified random sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The findings revealed that: (1) The management of the student care and support system of educational institutions in the Nakhon Thanya Network under the Prathum Thani Primary Educational Service Area Office, Area 2 ,was found to be at high overall. (2) Teachers with different education and different work experience showed no significant difference in their perspectives on the management of the student care and support system of educational institutions in the Nakhon Thanya Network under the Prathum Thani Primary Educational Service Area Office, Area 2, both overall and no significant difference.

Keywords : Management of the Student Care and Support System the Nakhon Thanya School Network the Pathum Thani Primary Educational Service Area Office 2

บทนำ

ในยุคปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และวัฒนธรรม ส่งผลให้โครงสร้างครอบครัวและสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กจำนวนไม่น้อยต้องเผชิญกับปัญหาหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านพฤติกรรม การเรียน ความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัญหาทางจิตใจ หรือแม้กระทั่งการเข้าไปพัวพันกับยาเสพติดหรือการใช้ความรุนแรง ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ หากไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ และแก้ไขอย่างเหมาะสมและทันเวลาที่ อาจส่งผลเสียต่อทั้งตัวนักเรียน ครอบครัว และสังคมในภาพรวม จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันมนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งข้อมูลข่าวสารและความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวได้เข้ามามีบทบาทกับวิถีชีวิตของผู้คนในทุกช่วงวัยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน นอกจากนี้การหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติผ่านกระบวนการทางทุนนิยมและบริโภคนิยมที่เข้ามาแทรกซึมและทำให้วัฒนธรรมดั้งเดิมเสื่อมถอยลงจากเหตุผลข้างต้นส่งผลให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจนนำไปสู่เหตุแห่งการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ความล้มเหลวทางการเรียนเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อยที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีตแม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์และคนทำงานด้านเด็กใช้ความรักความปรารถนาดีอย่างมากมายเพียงใดก็ตาม ก็ไม่อาจพิทักษ์ปกป้องและคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยหรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังนี้ 1) ตกเป็นทาสของเกมออนไลน์จนถึงขั้นหมกมุ่นและเรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกมจนนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเองและสังคม 2) นิยมประลองความเร็วโดยการแข่งรถจักรยานยนต์มีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่ผิดกฎหมาย 3) ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้งทะเลาะวิวาทกับกลุ่มรวมตัวกันสร้างความปั่นป่วนในชุมชนไปจนถึงการยกพวกตีกัน 4) มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นเป็นพ่อแม่ตั้งแต่อายุยังน้อยมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเองขาดความรับผิดชอบ 5) เข้าถึงสารเสพติดได้ง่ายเริ่มจากการใช้บุหรี่ เหล้า ยาบ้า ยาไอซ์ ยาเลิฟและสารอันตรายที่แพร่ระบาดในกลุ่มเด็กและเยาวชน 6) ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจไม่เห็นความสำคัญของหลักศานาค่านิยมความเป็นไทยความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวค่อนข้างเปราะบาง ติดเพื่อน ติดสื่อ และให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีคุณธรรมน้ำใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2559)

การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มุ่งพัฒนาให้คนไทยทุกช่วงวัย เป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดีมีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมถึงมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพรวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาให้นักเรียนทุกคนได้รับการเอาใจใส่ ได้รับโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ตามบริบทของแต่ละบุคคล สภาพแวดล้อม และความจำเป็นเฉพาะด้าน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงกลายเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาแบบองค์รวมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความเชื่อมโยงกับการบริหารจัดการในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านการเรียนการสอน การแนะแนว การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการเฝ้าระวังป้องกันปัญหา นอกจากนี้ ครูต้องบูรณาการเนื้อหาความรู้และพัฒนาคุณภาพเด็กนักเรียนให้มี ความพร้อมอย่างเป็นองค์รวม โดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียน และแก้วิกฤตทางสังคม สถานศึกษาต้องจัดระบบงาน กิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก นักเรียน โดยการนำกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้เข้าใจนักเรียนแต่ละคนอย่างแท้จริงในระดับส่วนบุคคล การคัดกรองนักเรียน รวมถึงการส่งเสริมนักเรียน เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญห และรวมถึงการส่งต่ออย่างเหมาะสม เด็กนักเรียนจะต้องได้รับดูแลโดยมี ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต (คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา, 2563)

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในหลายสถานศึกษายังมีข้อจำกัดและปัญหา ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การวางแผน การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การจัดกิจกรรม ตลอดจนความร่วมมือของผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน บางแห่งยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดำเนินงานระบบดังกล่าว หรือมีการปฏิบัติเพียงเพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย ไม่ได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทที่แท้จริงของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งอาจส่งผลให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ค้นคว้าอิสระจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเครือข่ายนครัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น เพื่อค้นหาแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของโรงเรียน โดยมีเป้าหมายให้ทุกภาคส่วนในสถานศึกษามีบทบาท ร่วมกันในการดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อันจะนำไปสู่การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางการบริหารจัดการ และส่งผลให้เกิดการพัฒนานักเรียนอย่างยั่งยืนในระยะยาว เพื่อให้ได้รับความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการจัดการระบบการดูแลนักเรียนในด้านต่าง ๆ จำเป็นต้องมีข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนเป็นรายบุคคล เพื่อที่จะเข้าใจสภาพการบริหารงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน รวมถึงแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้โรงเรียนสามารถดำเนินงานตามระบบช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

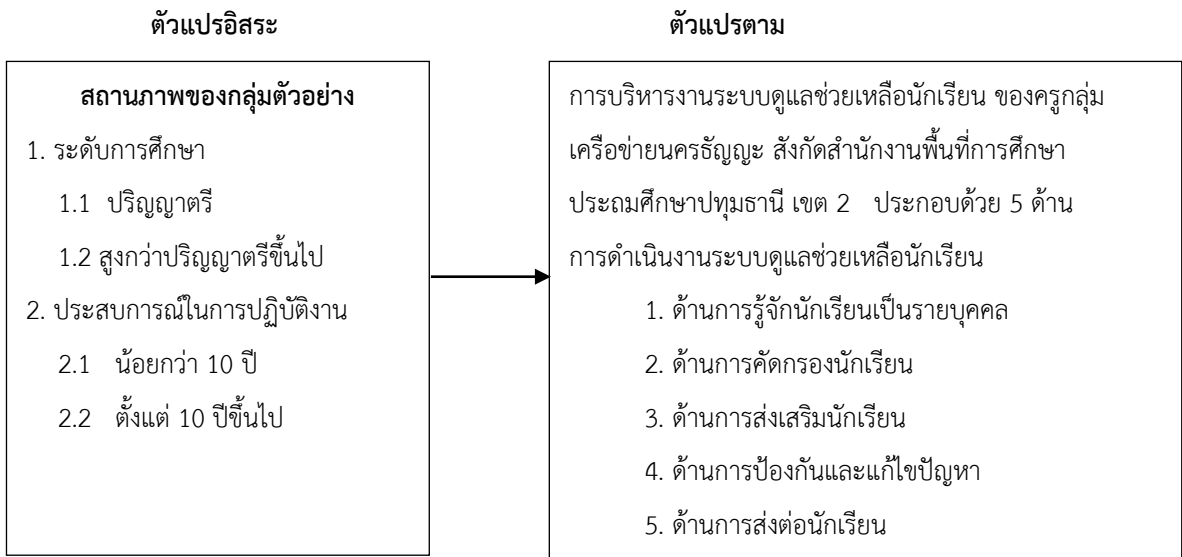
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบการประเมินการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดย จำแนกตาม ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่องแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน สามารถเขียนกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการ วิจัย ได้แก่ ครูกลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนครู 244 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, 2568)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูกลุ่มเครือข่ายนครธัญญา ที่ได้กำหนดไว้ คือ 1) ครูโรงเรียนธัญญสิทธิศิลป์ 2) ครูโรงเรียนวัดอัยยิการาม 3) ครูโรงเรียนชุมชนวัดพิชิตพิตยาราม 4) ครูโรงเรียนวัดสระบัว 5) ครูโรงเรียนวัดนาบุญ 6) ครูโรงเรียนวัดชุมแก้ว โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (1970) จำนวน 148 คน โดยการแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแนวทางการบริหารจัดการระบบการช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ประกอบด้วยข้อคำถามมี 30 ข้อแยกเป็นรายด้าน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) โดยให้คะแนนแต่ละข้อ (Best and Khan, 1993)

3. วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการ

2. ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา บทความ สารนิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปเป็นนิยาม ศัพท์ของการบริหารจัดการระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในสถานศึกษา เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบ สอบถามและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อดำเนินการ

3. การหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีคุณสมบัติดังนี้ 1) นายสุเทพ รุจิวิทยากุล ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอัยการาม ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบดูแลนักเรียน 2) นายนิธิพงศ์ โรจนกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดพิชิตพิทยาราม 3) นางสุนณา น้อยวรรณะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนธัญญาสิทธิศิลป์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย เอกภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายข้อและคัดข้อรายการที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ผลการพิจารณาพบว่าข้อคำถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) อยู่ที่ 1.00 แสดงว่าข้อคำถามทุกข้อมีความตรงเชิงเนื้อหาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ทุกข้อ

3.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับคุณครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการการตรวจสอบความเชื่อมั่น และมีความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูกลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

4.2 ดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวน 148 ฉบับ และรวบรวมแบบสอบถามที่ส่งกลับมาได้ 148 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.3 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยดำเนินการดังนี้

5.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติทำงาน วิเคราะห์โดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในสถานศึกษา เครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ความถี่ (Frequency)

6.1.2 ร้อย ละ (Percentage)

6.1.3 ค่า เฉลี่ย (Mean)

6.1.4 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.1.5 การทดสอบ ค่าที (t-test)

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

6.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้การวิเคราะห์ IOC (Index of item objective congruence)

6.2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach)

6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูสถานศึกษากลุ่มเครือข่าย นครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้โดยทดสอบค่าที (t-test independent)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 148 คน พบว่า ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 78.40 รองลงมา ตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่าส่วนใหญ่ ประสบการณ์การปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 รองลงมา คือ มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50

2. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในภาพรวม

(n = 148)

ด้านที่	การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.07	0.78	มาก
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.22	0.76	มาก
3	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.25	0.69	มาก
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.23	0.74	มาก
5	ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.23	0.70	มาก
รวม		4.20	0.66	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D = 0.66) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D = 0.69) รองลงมา คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.23$, S.D = 0.70) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.23$, S.D = 0.74) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.07$, S.D = 0.78) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

(n = 148)

ข้อที่	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ครูมีการจัดทำระเบียบสละสมนักเรียนทุกระดับชั้นและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	4.22	0.94	มาก
2	ครูรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลายและครอบคลุม	3.98	1.00	มาก
3	ครูกำหนดนโยบายและมีการวางแผนในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน	3.99	0.93	มาก
4	ครูมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน สรุปผลและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ	4.14	0.96	มาก
5	ครูประเมินคุณภาพภายในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จัก	3.90	1.05	มาก

	นักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง			
6	ครูได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข	4.19	1.01	มาก
รวม		4.07	0.78	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.07, S.D = 0.78) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูมีการจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนทุกระดับชั้นและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = 4.22, S.D = 0.94) รองลงมาคือ ครูได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข ($\bar{X}$ = 4.19, S.D = 1.01) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูประเมินคุณภาพภายในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง ($\bar{X}$ = 3.90, S.D = 1.05)

ตารางที่ 3 แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

(n = 148)

ข้อที่	ด้านการคัดกรองนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ครูมีการมีการวางแผนการคัดกรองนักเรียน	4.26	0.81	มาก
2	ครูมีการมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน	4.28	0.90	มาก
3	ครูใช้ข้อมูลจากการเยี่ยมบ้าน นักเรียนเป็นแหล่งข้อมูลในการคัดกรองนักเรียน	4.18	0.89	มาก
4	ครูมีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นห้องเรียน	4.22	0.95	มาก
5	ครูมีการจัดทำเอกสารสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนระดับสถานศึกษาที่เป็นปัจจุบันและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ	4.22	0.90	มาก
6	ครูมีการประเมินผลการดำเนินงานคัดกรองนักเรียนแต่ละภาคเรียน	4.16	0.99	มาก
รวม		4.22	0.76	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.22, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูมีการมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง

กลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียน ($\bar{X} = 4.28, S.D = 0.90$) รองลงมาคือ ครูมีการมีการวางแผนการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.26, S.D = 0.81$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูมีการประเมินผลการดำเนินงานคัดกรองนักเรียนแต่ละภาคเรียน ($\bar{X} = 4.16, S.D = 0.99$)

ตารางที่ 4 แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

(n = 148)

ข้อที่	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ครูจัดทำแผน/กิจกรรม/โครงการ ที่ส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนที่ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม	4.20	0.95	มาก
2	ครูดำเนินการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.34	0.84	มาก
3	ครูสร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน	4.28	0.88	มาก
4	ครูจัดกิจกรรมโฮมรูมที่หลากหลายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.13	0.94	มาก
5	ครูจัดกิจกรรมซ่อมเสริมเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน	4.37	0.78	มาก
6	ครูจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาและแก้ไข ปัญหา นักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.30	0.82	มาก
7	ครูกำหนดนโยบายการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหา นักเรียนที่ชัดเจนอย่างต่อเนื่อง	4.19	0.82	มาก
8	ครูดำเนินงานติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่ม มีปัญหาอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง	4.20	0.81	มาก
รวม		4.25	0.69	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการส่งเสริมนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25, S.D = 0.69$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูจัดกิจกรรมซ่อมเสริมเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน ($\bar{X} = 4.37, S.D = 0.78$) รองลงมา คือ ครูดำเนินการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.34, S.D = 0.84$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมโฮมรูมที่หลากหลายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.13, S.D = 0.94$)

ตารางที่ 5 แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

(n = 148)

ข้อที่	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	1) ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลายเกี่ยวกับการแก้ปัญหา นักเรียนกลุ่ม ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม	4.36	0.80	มาก
2	2) ครูติดตามชี้แนะนักเรียนให้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์	4.31	0.80	มาก
3	3) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาเบื้องต้นอย่าง จริงใจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.13	1.02	มาก
4	4) ครูกำกับติดตามการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข พฤติกรรมของ นักเรียนในโรงเรียน	4.18	0.97	มาก
5	5) ครูประเมินผลในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข พฤติกรรมของ นักเรียน	4.17	0.98	มาก
รวม		4.23	0.74	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนครธัญญา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน อยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.23$, S.D = 0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลายเกี่ยวกับการ
แก้ปัญหานักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.36$, S.D = 0.80) รองลงมาคือ ครูติดตามชี้แนะนักเรียนให้
ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.31$, S.D = 0.80) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูเปิด
โอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาเบื้องต้นอย่าง จริงใจเพื่อใช้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} =$
4.13, S.D = 1.02)

ตารางที่ 6 แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการส่งต่อนักเรียน

(n = 148)

ข้อที่	ด้านการส่งต่อนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	ครูจัดทำข้อมูลแผนการส่งต่อนักเรียนในระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน อย่างชัดเจนและครอบคลุม	4.20	0.85	มาก
2	ครูสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองเมื่อมีการ ส่งต่อนักเรียน	4.26	0.87	มาก

3	ครูติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายในและ ภายนอกในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.23	0.83	มาก
4	ครูการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงาน การส่งต่อนักเรียนที่มี ปัญหาทั้งภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ	4.40	0.74	มาก
5	ครูสรุปผลการดำเนินการส่งต่อนักเรียนของโรงเรียนและแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบอย่าง ต่อเนื่อง	4.07	0.97	มาก
รวม		4.23	0.70	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า แสดงการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายนคร ัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D = 0.70) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงาน การ ส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาทั้งภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.40$, S.D = 0.74) รองลงมาคือ ครูสร้างความเข้าใจ กับผู้ปกครองเมื่อมีการ ส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.26$, S.D = 0.87) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือครูสรุปผลการดำเนินการ ส่งต่อนักเรียนของโรงเรียนและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.07$, S.D = 0.97)

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน เครือข่ายนครัญญะสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 จำแนก ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเครือข่ายนครัญญะ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ปริญญาตรี	116	4.23	0.63		
	ตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป	32	4.11	0.78	0.86	0.18

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 7 จากการวิเคราะห์การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเครือข่าย นครัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษาในเครือข่ายนครัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ไม่ แตกต่างกัน โดยรวม Sig. 0.18 ซึ่งหมายความว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน เครือข่ายนครัญญะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ของกลุ่มระดับการศึกษาแตกต่างกัน เป็นที่ปฏิเสธสมมติฐาน เพราะมีค่า Sig. มากกว่า 0.05

อภิปรายผล

1. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณสพร ผ่องมาส (2561) ได้อธิบายถึงการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนว่าเป็นกระบวนการที่มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นการพัฒนาของนักเรียนให้เข้าไปอยู่ในความดูแลของสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นให้นักเรียน มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา และสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนนี้ เน้นที่การยกย่องชมเชยและให้รางวัลนักเรียนที่ได้มีผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา และเป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เติบโตขึ้นในนักเรียน การประชุมผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียนถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญ เนื่องจากมีความสำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูล และสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น กับผู้ปกครอง เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายเข้าใจความคืบหน้าของนักเรียนและร่วมทำให้นักเรียนพัฒนาไปในทิศทางที่ดี นอกจากนี้ การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนยังให้ความสำคัญกับกิจกรรมโฮมรูม และการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เพื่อสร้างความร่วมมือและความเข้าใจในห้องเรียน ในทางปฏิบัติ การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ กลับมามีปัญหาอีกครั้ง โดยมุ่งเน้นที่การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและท้าทาย และรู้จักปรับตัวตามสถานการณ์ ในทำนองเดียวกัน, แนวทางการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนนี้เป็นที่สอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งบุปผา จันทร์บุญแก้ว (2563) ที่ระบุถึงความสำคัญของการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เติบโตขึ้นในนักเรียน และเป็นการสร้างฐานความรู้และทักษะที่จำเป็นในชีวิตต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิลดา (2564) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัสสร สุริยะ (2562) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากอีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและการจัดการที่มีประสิทธิภาพในการดูแลนักเรียนที่เป็นมากมายและหลากหลาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิมา นกอยู่ (2566) ได้กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นมีความสำคัญที่จะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีข้อมูลนักเรียนที่แท้จริงของนักเรียนทุกๆด้านและสามารถนำข้อมูลด้านต่างๆมาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างละเอียดรอบด้านรวมทั้งเพื่อเป็นการจัดกลุ่มและการคัดกรองนักเรียนซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นจะได้ร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีพัฒนาการที่ก้าวหน้าต่อไปในทุกด้านจึงนำไปสู่การวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพต่อไป

2. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายนครชัยยะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยจำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้สถิติ *t-test* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน ส่งผลต่อการบริหาร

จัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในเครือข่ายนครธัญญะสังกัต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษาในเครือข่ายนครธัญญะสังกัต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ของกลุ่มระดับ การศึกษาแตกต่างกัน เป็นที่ปฏิเสธสมมติฐาน เพราะมีค่า *Sig.* มากกว่า .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจรงค์ เทียง ศรีเกลี้ยง (2564) การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำแนก ความคิดเห็นตามวุฒิการศึกษาของครู พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน เป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนา นโยบายและแผนการจัดการในระบบการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิตา (2564) ได้ ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่ แตกต่างกัน ผลการศึกษาขึ้นสอดคล้องกับการวิจัยของพรศักดิ์ ผกากรอง (2562) ซึ่งได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพบว่าการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามอายุราชการโดยรวมแตกต่างกัน การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในการ บริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าไม่มีความแตกต่าง และสอดคล้องกับผลวิจัยก่อนหน้าของพรศักดิ์ ผกากรอง (2562) ที่พบว่าการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับความต้องการของทุก โครงสร้างระบบการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล สถานศึกษาควรมีการวางระบบการบริหารงานนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา ใช้ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการจัดเก็บข้อมูลของผู้เรียนที่ถูกต้องและทันสมัยเป็นปัจจุบัน สามารถใช้งานและ สืบค้นได้ตลอดเวลา เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในลำดับต่อไป

1.2 ด้านการคัดกรอง สถานศึกษาควรมีการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ คัดกรองนักเรียนและ มีการกำหนดกฎเกณฑ์แนวทางการจัดกลุ่มนักเรียน อย่างเหมาะสม เชื่อถือได้ ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สถานศึกษาควรมีมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ประชุมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ และสะท้อนผลทุกภาคเรียน

1.4 ด้านการส่งเสริมนักเรียน สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมดำเนินการให้มีหลากหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมด้านทักษะชีวิต ความสามารถด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบออนไลน์ส่งเสริมนักเรียน เพื่อให้นักเรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มศักยภาพและมีคุณภาพ

1.5 ด้านการส่งต่อ สถานศึกษาควรมีการจัดระบบขั้นตอนการส่งต่อทั้งภายในและภายนอกอย่างชัดเจน มี การบันทึกผล ติดตาม และตรวจสอบอย่างเป็นระบบ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผ่านการ ติดต่อสื่อสารตามช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามบริบท ของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายนครธัญญะสังกัตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา
สถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายนครชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในยุคประเทศไทย
4.0

2.3 ควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา
ในกลุ่มเครือข่ายนครชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน

บรรณานุกรม

- กิ่งบุปผา จันทร์บุญแก้ว. (2563). **ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**
- กรดา มลิลลา. (2564). **การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์. 8(2) : 31- 41.**
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **การพัฒนาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.**
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ: บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.**
- ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). **แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.**
- เบญจรงค์ เทียงศรีเกลี้ยง และ รัตนา กาญจนพันธ์ุ. (2564). **ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สหวิทยาเขตวิภาวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. Journal of Roi Kaensarn Academi, 6 (2) : <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKA/article/view/247185>**
- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). **การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. <http://ir.sru.ac.th/handle/123456789/757>**
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.**
- สุภัสสร สุริยะ. (2562). **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษาและผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **การพัฒนาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.**
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.**